667

QUÆSTIO MEDICA,

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS mane discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis decimâ-septimâ Februarii.

M. CAROLO CONTUGI, Doctore Medico, Præside.

Est ne chylus fœtus alimentum?

I.

UT obscurum quâ ratione liberi in generis humani officinâ cudantur: sic involuta eorum nutritio. Fallitur qui ex utriusque parentis ejaculatis, exactè commixtis, & ab utero allicitis seminibus, humanum corpus generari existimat: & præter materiam, quæ nec est singularum partium portio, nec totius coporis rudimentum, in semine facultatem formatricem, totum generationis opus dirigentem, comprehensam tenet. Ex uno coitu plurium fœtuum productio, admirabilisque corporis humani structura, quæ fortuito particularum seminis motu nequaquam efformari potest, contrarium evincit. Inest mulieribus principium fœtus, ovum scilicet, in quo omnes futuri hominis partes jam formatæ sunt. Illud maris & fœminæ semine fœcundatum, ex ovariis testes vulgo dictis, per tubas in uterum

delabitur; cujus calore & humiditate intumescit. Interim spiritus intùs contentus exsuscitatur. Hic quasi veterno excusso avolare nititur; verum à staminibus in fugâ detentus claustra sua expandit, & nisu suo dilatat: hinc fœtus radices in uteri fundum spargit, per quas alimentum excipit, quo spatiola à spiritû dilatata implentur, & pedetentim omnes fœtus partes evoluuntur; modo non planè diverso ac plantarum semina terræ mandata, explicantur.

II.

EX venularum umbilicalium extremitatibus utero appensis, fœtum pro alimento maternum sanguinem assiduò rapere, qui credit, pariter errat. Sanguis qui per arterias ad uterum pellitur, in fœtus nutritionem non impenditur; cum nec fœtui accomodatum sit alimentum, nec ab utero in eum migret. Venæ umbilicales non in uteri, sed in papillas inseruntur, arterias, quæ chylum, non sanguinem, recipiunt & profundunt. Chylus in matre primùm elaboratus, defertur ad uterum unà cum sanguine per arterias, aut lacteis forsan vasis. Ibi ope glandularum, sanguini materno aditum prohibentium, percolatur: ramulos deindè venarum umbilicalium ingressurus. Ut in ovo albumen venas subiens purpureum colorem induit; sic chylus in placentæ tubulis fermentatione, quâ particularum motus & figura mutantur, in sanguinem convertitur. Hic è placentâ per venam umbilicalem fluit in fœtum. Cujus nutritioni eò aptior est, quòd in ipsius vasis confectus, fœtui cognatior sit.

III.

QUI chylum nutriendi fœtus gratiâ, lacteis vasis ad uterum appellere vix credit, quòd illi ductus investigantium oculos in hunc usque diem effugerint, quanquam mentis scrutinio haud obscuri sint, & rationis acumine hebetudo sensûs in hac re compensanda: illum saltem non confusum nec mutatum, per arterias ad papillas deferri pro

certo habeat. Chylus, uteri glandulis à ſanguine ſeparatur, ſimili ratione ac in mammis, lac producturus. Secretus placentam ſubit, in quâ miſcetur cum ſanguine, quem binæ arteriæ advehunt è corpore fœtus, in placentam ad chylum fermentandum. Hic unà cum ſanguine arterioſo è capillaribus venæ umbilicalis ramulis primam adeptus elaborationem, in majorem truncum delabitur, in quo novâ agitatione, illius particulæ à ſe invicem ita dividuntur, ut cum ſanguine confundantur atque illius naturam induant: ut chylus in nati pueri vaſis, multis ac repetitis circuitibus in ſanguinem omnino convertitur.

IV.

CHYLUM non ſanguinem in placentam devehi ſolitâ naturæ agendi ratione confirmatur. Hæc in animantibus leges poſuit, quas perpetuò ſequitur, raro ab iis diſceſſura. Omnes animantes in utero concluſas nutrit chylo. Id ex uteri prægnantis animantis ſectione compertum, quâ venarum umbilicalium ramos in uteri papillas, non in arteriarum oſcula inſeri patet, è quibus avulſæ papillæ humorem chylo ſimillimum profundunt. Hunc humorem ſtatim à partu omnia ferè animalia lambendo auferunt, abſorbent, avidiſſimè devorant, cum fœtus excrementa ne attingant quidem. Si id perpetuum in animantibus: in homine etiam fœtum chylo nutriri neceſſum eſt; cujus generatio, nutritio, accretio non abſimilis.

V.

MULIERIS uterò gerentis, à denegato ſufficienti alimento, abortus, præſente tamen ſanguinis copiâ: & ad gravidarum morbos pluries adhibita venæ ſectio, abſque ullâ fœtui illatâ injuriâ; chylum, non ſanguinem maternum in fœtus alimoniam faceſſere evincunt. Illum toto gravidationis tempore, partim per venas umbilicales recipit, partim per os ſugit. Chylus quandiù appellit ad uterum, tandiù in eo fœtus retinetur. Deſinit fluere, cum

nimiâ uteri diſtentione clauduntur poruli papillarum, per quas fluebat. Quo facto maturus excidit, tanquam è deſiccato pedunculo, & pari ſui matriſque niſu, ſeſe utero contrahente, juvantibus Diaphargmate, muſculiſque Abdominis, prodit in lucem, eodem, quem per mammas ſugit, chylo nutriendus.

Ergo chylus eſt fœtus alimentum.

Domini Doctores diſputaturi.

M. Ioannes Daval.	*M. Bertinus-Simon Dieuxivoye.*	*M. Raymondus Finot.*
M. Claude Quiquebeuf.	*M. Ioannes Boudin.*	*M. Matthæus Thuillier.*
M. Ioannes Michel Garbe.	*M. Guido Eraſme Emmerez.*	*M. Carolus Marteau.*

Proponebat Lutetiæ ALEXIUS LITTRE, Corduenſis, Baccalaureus Medicus. A. R. S. H. 1689.

PARISIIS,
Apud Franciſcum Muguet, Regis, & Facultatis Medicinæ Typographum.